

“तैशालानि च षोडश प्रथमतः सोमश्च षड्-
 दाहकं
 तत्रैकेन पुरोऽपि शङ्करमिदं मध्ये क्रमात्
 पूर्ववत् ।
 रुद्रे द्वौ मुखतोऽपि दक्षिणलघुस्वेकाधिकं
 सागरं
 चत्वारो नृपशोभितश्च पुरतः प्राग् दक्षिणैको
 लघुः ॥
 पञ्चाग्रे सकलं भ्रमश्च लघुना सर्वस्य तत्
 सौख्यदं
 रागाख्यं भ्रमसंयुतश्च भवनं तत् सर्वशालं
 भवेत् ।
 प्राग्वाणङ्गुलनन्दनं क्रमतया त्वेकद्वयैकान्वितं
 तस्मिन्दक्षिणसंयुते च लघुके कल्याणसंज्ञं तथा
 सर्वांशासु लघुत्रयं शरमुखं तत् पट्टयुग्मं
 क्रमात्
 तत्सौभाग्यविवर्द्धनश्च भवनं रात्रां सदा निर्मि-
 तम् ।
 आनन्दं सुखराजिदक्षिणलघुवामे च पृष्ठे द्वयं
 रागाख्यं जनशोभनं गुणगणैकैकान्वितं स्मृतितः
 स्याद्भोवर्द्धनमग्रतो रसयुतं युग्माग्निनेत्रैः क्रमात्
 समाग्रे त्रिगुणं चिकश्च लघवो लोकत्रिकं
 सुन्दरम् ।
 गेहं श्रीतिलकं च भद्रसहितं कृत्स्नेन हीनं मुखे
 तदयुक्तं लघुना च भद्रसहितं विष्णुप्रियं
 भूपतेः ॥”
 इति सोमादिषोडशगृहाणि ॥*॥
 “षड् दाहकं श्रीविदशं चिशालं
 तत् श्रीनिवासं मुखकृत्स्नयुक्तम् ।
 श्रीवत्सतः श्रीधरमेव वृद्धा
 श्रीभूषणं वेदमुखश्च गेहम् ॥
 बाणैः श्रीजयमग्रतोऽपि ऋतुभिः श्रीतैलिकं
 मन्दिरं
 रागाग्रं रसदाहयुग्मसहितं तत् श्रीविलासं
 भवेत् ।
 श्रीतेजोजयमग्रतश्च मुनिभिः शङ्कदाह युग्मान्वितं
 सोमादिद्विदशादिभूपतिगृहाः पञ्चाधिका
 विशतिः ॥”
 इति त्रिदशादिनवगृहाणि ॥*॥
 “भवननवकमुक्तं यच्चतुःशालमध्यात्
 नयनलघुमुखं स्यादक्षिणैकेन चन्द्रम् ।
 भवति सदनमध्ये सर्वतो दारुषट्कं
 हितयमपि च तेषामन्तिमं युग्मयुक्तम् ॥
 मलयमयं च गेहं वामङ्गस्वाधिकं स्यात्
 भवति च गुणङ्गस्वं शोभणं पूर्वतोऽपि ।
 त्रिभिरपि च सुकर्णा पृष्ठयाम्ये तथैक-
 म्दधिकमपि वामे वेश्म मागेन्द्रसंज्ञम् ॥
 चक्रं चतुष्टयमुखं सकलेषु शस्तं
 ग्राम्योत्तरं हि लघुनापि जयावहं स्यात् ।
 भद्राङ्गयश्च मकराङ्गयमेव तस्मिन्
 पृष्ठाग्रङ्गयमपि कामदमग्रभद्रम् ॥”
 इति विजयादिनवचतुःशालगृहाणि ॥*॥

“शुद्धादयो मुनिमतेऽष्टविधा च शाला-
 स्तासां षडेव कथिता भवनप्रसङ्गे ।
 शालालिमध्वरचितोऽपि लघुः सुखाय
 यद्वा तदग्रचितः पृथगेव शालाः ॥”
 इति सूत्रधारमण्डनविरचिते वास्तुशास्त्रे राज-
 वल्लभे दिशालत्रिशालचतुःशालगृहलक्षणवर्णनं
 सप्तमोऽध्यायः ॥ * ॥
 “शयनमथ नृपाणां त्वङ्गुलानां शतैकं
 नवतिरपि सुतानां मन्त्रिणः षड्विहीनम् ।
 बलपतिगुणहस्तं त्र्यङ्गुलोनं गुरोश्च
 तदनु युगलहीनं ब्राह्मणादेः प्रशस्तम् ॥
 व्यासोर्ध्वभागे नतदूर्ध्वतश्च
 कलांसमात्रोऽधिक एव शस्तः ।
 त्र्यंशेन पादेन समुच्छ्रयः स्यात्
 द्वित्र्यङ्गुलानामधिको न कार्यः ॥
 श्रीपत्नीं धनदासनोऽपि गदहावितप्रदा तित्त्वकी
 वृद्धिः शिंशपयाथ शाकशयने शर्मापि शालैः
 कृते ।
 आयुः पद्मकजं च चन्दनमये शतुल्लयः स्यात्
 सुखं
 श्रेष्ठं चैकमलं शिरीषजनितं पथ्यङ्गयाना-
 सनम् ॥”
 इति शयनम् ॥ * ॥
 “सिंहासनं चोत्तममङ्गुलानां
 षष्ट्या दशनेच परं तथैव ।
 दशांशवस्त्रं शमतो विहीनं
 व्यासे च दूर्ध्वार्द्धसमुच्छ्रयः स्यात् ॥
 मुनिभिरथ शिवैर्वा भद्रभागत्रयं स्या-
 दुदय इति विभागैर्भाजितं पीठमष्टौ ।
 कनकमपि रसांशं सप्तधा ग्रासपट्टौ
 शिवनवमुनिरत्नैर्दन्तिवाह्यौ निवेद्यौ ॥
 क्वाथं स्याद्रसभागमेव तिथितो भागेन कक्षासनं
 युक्तं स्तम्भयुगेन तोरणयुतं रत्नैः शुभे राजि-
 तम् ।
 कर्तव्यं नृपवल्लभं मतिमता ज्येष्ठश्च सिंहासनं
 ज्ञातव्यश्च यशोऽभिवर्द्धनमिभैः सिद्धैर्नृकक्षा-
 सनम् ॥
 नरेस्तु वेदी पुनरेव क्वाथं
 सुखासनं तोरणसंयुतं स्यात् ।
 पीठश्च कुम्भः कलसं विटङ्क-
 मुत्तङ्गसंज्ञं सह क्वाथकेन ॥
 पीठे गोहरिवेदिके च सुयशश्चाद्येन सिंहासनं
 हस्तौ माण्डकवेदिकासनयुतं तद्दीपचिह्नं भवेत्
 क्वचं ज्येष्ठमशीतिवेदसहितं द्वांसप्ततिर्मध्यमं
 पञ्चा कन्यसमङ्गुलैर्नरपतेर्दिवं शताङ्गं शुभम् ॥”
 इति सिंहासनच्छत्रलक्षणानि ॥ * ॥
 “वातायनो लुम्बिकया विहीनो
 बुधैर्दूर्ध्वोऽस्त्रिपताक एव ।
 द्विलुम्बिकयोभयसंज्ञकश्च
 यः स्वस्तिकोऽसौ युगलुम्बियुक्तः ॥
 स्याद्वाणैः प्रियवक्त्र एव सुमुखः षड्भिः पुन-
 र्यति च

क्वाथैकेन युतः सुवक्त्र उदितो द्वाभ्यां प्रियङ्गो
 भवेत् ।
 एकोनः परिपञ्चनाभ उदितस्तद्दीपचितो युगे-
 वैचित्रः शरपङ्क्तिभिस्तु विविधाकारैर्युतः
 पञ्च च ॥
 सिंहो दैर्घ्यं विवर्द्धितो हि पृथुले हंसो गवाक्षो
 भवेत् ।
 कुम्भोऽसौ मतिदोऽपि भद्रसहितो ज्ञेयस्तु
 बुधार्णवः ।
 द्वारेणैव युगासकेण गरुडः पक्षद्वये जालकं
 प्रोक्ताः पक्षदशैव रूपमदला वेद्यादिकक्षा-
 सनैः ॥”
 इति पञ्चदश गवाक्षाः ॥*॥
 “सभा च नन्दा परतोऽथ भद्रा
 जया च पूर्णा क्रमतोऽपि दिव्या ।
 पक्षी सुरद्रोहविकोत्पलाष्टी
 बुधैर्विधेयावनिपालगोहे ॥
 ज्ञेयं चतुष्टयपदैरपि षोडशांशं
 मध्ये तुरीयपदमेकपदो लघुश्च ।
 नन्देति भद्रसहिता च पदेन भद्रा
 तद्वेदतश्च जयदा लघुना च पूर्णा ॥
 दिव्या सभा केवलनन्दभागा
 भद्रेष्टतुर्भिः सहिता च पक्षौ ।
 रत्नोद्भवा स्यादयुगतोऽपि तुल्य-
 स्तथोत्पलाख्या प्रतिभद्रतश्च ॥
 स्तम्भैस्तोराणराजितैश्च मदला निर्यूहवैतानकै-
 लूच्छाद्यैर्गजसिंहराजविविधैर्नृत्यान्वितैः
 शोभितम् ।
 रत्नस्फाटिकरत्नभूमिभूतपतेः क्रीडास्पदं मण्डपं
 कुर्थाहक्षिणभद्रके च रुचिरां यन्मध्यतो वेदि-
 काम् ॥”
 इति सभाष्टकम् ॥*॥
 “वेदी कोणचतुष्टयेन सकले पाणिग्रहे स्वस्तिका
 कल्याणं रविकोणकैश्च नृपतेः सा भद्रिका
 सर्वदा ।
 कोणैः श्रीधरिका च विंशतिमितैस्त्रिस्तोऽम-
 राणां गृहे
 कोणैरष्टभिरन्विता च शुभदा चण्डार्चने
 पद्मिनी ॥
 विप्रं सप्तकराञ्च भूपमवने षट्पञ्च वैश्ये तथा
 कुर्थाहस्तचतुष्टयाच्च वृषले चिद्वेदकतो हीनके
 तस्योर्ध्वं च नरेखरासनमतो माण्डं चतुस्तम्भकं
 हेम्ना मौक्तिकापङ्कजलमणिभिः सौम्याननं
 राजितम् ॥”
 इति वेदिकाचतुष्टयम् ॥*॥
 “दीपस्तम्भं त्रिकरमुदये षड्भिरुनं क्रमेण
 हस्तान्तं तं विहितमपि तैः पीठकुम्भान्वितश्च
 दीपस्थोऽङ्गं कनककलसं शोभितं कङ्कणाद्यैः
 कुर्थाहातोराश्च तद्वमतो नागवक्त्रे विवर्ज्यं ॥”
 इति श्रीसूत्रधारमण्डनविरचिते वास्तुशास्त्रे
 राजवल्लभे शयनसिंहासनच्छत्रगवाक्षसभा-
 षट्कवेदिकाचतुष्टयदीपस्तम्भलक्षणं ८ अध्यायः